

Ik zal je nooit vergeten

Ruud van der Heijden

Ik zal je nooit ver-ge-ten, al word ik hon-derd jaar. Ik werd voorzot ver - sle-ten, nu

zijn de ra-penaar, te gek om los te lo-pen, het is voor-goed fi - ni. Ik zal van har - te

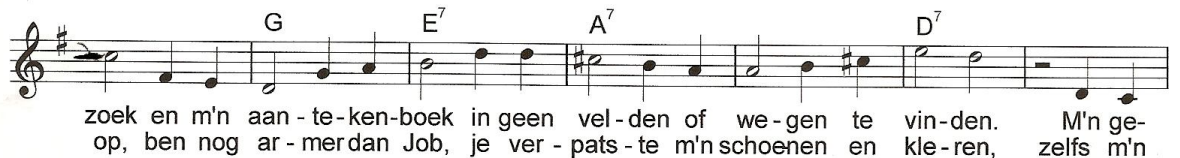
hopen, dat ik je nooit meer zie. Je hebt m'n sok-ken verknoeid en m'n hem-den ge-
Je hielp m'n rust naar de maan, on-der-groef m'n be-

schroeid en m'n was-machien wil niet meer stop-pen. Je hebt m'n dwarsfluit ge-mold, m'n pi-
staan en je maak-te me slaaf van jouw nuk-ken. Je hebt m'n vrien-den ge-griefd, m'n com-

a - no ver-knold en m'n ra - di - o is naar de knop-pen m'n hor - lo - ge i
pu - ter ge-kliefd, m'n sa - lon - ta - fel ligt in acht stuk-ken. 'lkande straat niet meer

zoek en m'n aan - te-ken-boek in geen vel-den of we-gen te vin-den. M'n ge-
op, ben nog ar - mer dan Job, je ver - pats - te m'n schoenen en kle-ren, zelfs m'n

bit is ka - pot en het erg - ste tot slot: m'n Sint Bernhard laat dag en nacht winden
was-au - to-maat en m'n scheer-appa-raat, zo-dat ik me niet eens meer kan scheren.